ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1962

Vyhlásené: 07.04.1962 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

37

VYHLÁŠKA
Predsedníctva Slovenskej národnej rady

z 24. marca 1962

o úhrade nákladov na udržiavanie a obnovu kultúrnych pamiatok

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady podľa § 8 ods. 4 zákona č. 7/1958 Zb. SNR o kultúrnych pamiatkach (ďalej len „zákon“) ustanovuje:

Prvá časť
Starostlivosť o kultúrne pamiatky a náhradný úkon

§ 1

(1) Vlastník kultúrnej pamiatky je povinný starať sa o jej zachovanie a údržbu a vykonávať na nej potrebné úpravy alebo obnovu (ďalej len „udržiavanie pamiatky“) podľa ustanovenia § 8 ods. 1 a 2 zákona vlastným nákladom. Rovnakú povinnosť ako vlastník pamiatky má každý, kto ju má u seba; pri pamiatkach, ktoré sú národným majetkom, plní túto povinnosť organizácia, ktorá pamiatku spravuje alebo ktorej bola odovzdaná do trvalého užívania (§ 103 ods. 2 obč. zák.).

(2) Keď povinná osoba alebo organizácia neplní povinnosti uvedené v odseku 1, môže okresný národný výbor rozhodnúť, že na náklad tejto osoby (organizácie) vykoná opatrenia, ktoré sú nevyhnutné pre zachovanie pamiatky. Na náklad osoby (organizácie), ktorá má pamiatku u seba, môžu byť tieto opatrenia vykonané len vtedy, keď táto osoba (organizácia) je na základe právneho pomeru k vlastníkovi povinná hradiť náklady spojené s udržiavaním pamiatky.

(3) Výšku náhrady za vykonané práce stanoví okresný národný výbor výmerom, ktorý vydá ihneď po vykonaní opatrení na zachovanie pamiatky; keď ide o nehnuteľnú pamiatku, ktorá nie je národným majetkom, bez prieťahov zariadi, aby pohľadávka na náhradu voči vlastníkovi bola zabezpečená záložným právom na nehnuteľnej pamiatke. Požadovaná náhrada za vykonané práce sa zníži o príspevok, ktorý bude prípadne poskytnutý dodatočne.

Druhá časť
Príspevok

§ 2

(1) Keď povinná osoba (organizácia) nemôže uhradiť náklad na nevyhnutnú úpravu pamiatky z vlastných prostriedkov ani z pôžičky, ktorú jej poskytne Štátna sporiteľňa, alebo keď nemá z takej úpravy úžitok, alebo keď z nej má úžitok, ale len nepatrný v pomere k nákladu, môže jej okresný národný výbor poskytnúť na jej žiadosť príspevok na úhradu nákladu, a to do výšky 9/10 nákladu; v mimoriadnych prípadoch, najmä pri nutnej konzervácii alebo reštaurovaní malieb,

fresiek, sgrafít, plastík a bohato členenej štukovej výzdoby, možno uhradiť týmto príspevkom celý náklad.

(2) Žiadosť o príspevok sa podáva okresnému národnému výboru, v obvode ktorého sa pamiatka nachádza. Žiadateľ je povinný predložiť rozpočet nákladov na úpravu, a keď ide o nehnuteľnú pamiatku, uviesť tiež jej ročný čistý výnos za posledné tri roky a ťarchy viaznúce na nehnuteľnosti.

(3) O poskytnutí príspevku a jeho výške rozhoduje okresný národný výbor na základe

a) podkladov potrebných pre posúdenie výšky nákladov,

b) výsledkov šetrenia konaného o tom, či a aký úžitok prinesie žiadateľovi vykonanie úprav,

c) stanoviska Slovenského ústavu pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody, keď ide o národnú kultúrnu pamiatku alebo o nehnuteľnú pamiatku, ktorá leží v pamiatkovej rezervácii, v ostatných prípadoch príslušného krajského strediska štátnej pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody,

d) posúdenia majetkových a zárobkových pomerov žiadateľa a jeho možností získať v Štátnej sporiteľni úver.

(4) Keď okresný národný výbor uzná, že žiadosť o poskytnutie príspevku je odôvodnená, určí výšku príspevku a podmienky, za ktorých sa poskytne; najmä si vymieni, že pri prevode vlastníctva pamiatky medzi živými môže sa požadovať, aby bol vrátený príspevok, prípadne jeho časť. Môže si tiež vyhradiť, že pamiatka bude poistená a v akej výške. Poistné náklady znáša povinná osoba (organizácia).

§ 3

Príspevok sa vypláca priamo organizácii, ktorá vykonáva úpravu pamiatky, a to na podklade faktúr potvrdených okresným národným výborom. Ten, kto dostane príspevok, je povinný predkladať tomuto národnému výboru faktúry, ako aj doklady o rozsahu vykonaných prác.

Tretia časť
Záverečné ustanovenia

§ 4

(1) Na úpravy pamiatok, ktoré sú v súkromnom vlastníctve, možno poskytovať príspevok podľa druhej časti len celkom výnimočne, a to len vtedy, ak ide o pamiatky, ktoré neposkytujú žiadny výnos alebo len celkom nepatrný a ktorých predajná cena by bola nepatrná vzhľadom na to, že ide o veci pamiatkovo chránené s obmedzenou možnosťou hospodárskeho využitia (napr. staré veterné mlyny, hradby, staré nepoužívané sýpky, hámre, hospodárske objekty ľudovej architektúry, ako stodoly, komory, pivnice alebo iné podobné pamiatky).

(2) Ustanovenie § 1 ods. 2 sa nepoužije pri úpravách, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 71/1959 Zb. o opatreniach týkajúcich sa niektorého súkromného domového majetku a vyhlášky ministerstiev financií a spravodlivosti č. 236/1959 Ú. v. vydanej na jeho vykonanie, i keď úpravy smerujú tiež k udržiavaniu pamiatky; na tieto úpravy sa nevzťahujú ustanovenia druhej časti.

(3) Ustanovenia druhej časti sa nevzťahujú na pamiatky, ktoré sú vo vlastníctve štátu, cirkví a náboženských spoločností.

§ 5

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Strechaj v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.